Contributed by Freddy De Pauw
dinsdag, 18 januari 2011 - Last Updated dinsdag, 18 januari 2011

Ons land gaat failliet als de politici niet snel een Belgische federale regering vormen, waarschuwen verscheidene economische en financiële autoriteiten. Daarbij verwijzen ze naar de zogenaamde “ratingbureaus” Standards & Poor’s, Moody’s, Fitch die noteringen opstellen voor de speculanten zogenaamd gebaseerd op het risico dat ze met beleggingen lopen.

Wat een flauwekul. Die ratingbureaus gingen moreel failliet in de herfst van 2008. Ze hadden sterke noteringen gegeven voor bedrijven die alleen maar schuldenbergen hadden, de zogenaamde subprimes werden zeer lang hoog genoteerd. De crisis hadden ze zeker niet zien aankomen, evenmin als die bovenvermelde "autoriteiten" die niets merkten van de op openbarsten staande zeepbellen. Ratingbureaus worden, een klein detail, betaald door de uitgevers van effecten die zij moeten noteren…

Ondanks dat failliet, ondanks de manifeste onbetrouwbaarheid van die ratingbureaus, wordt er nu

chantage gepleegd met de quoteringen van deze charlatans. Nochtans heeft de EU-Commissie onlangs aangekondigd iets te willen ondernemen om de regels voor die bureaus strenger te maken. Die Commissie zei al in 2007 dat er iets moest gebeuren om die bureaus beter te regelen, terwijl datzelfde ook al werd gezegd tijdens de Aziatische muntcrisis van 1997. Er werden toen strenge maatregelen tegen begin 2008 aangekondigd, maar het bleef beperkt tot advies voor zelfregeling. Het EU-Parlement boog zich over de kwestie en vond dat de ratingbureaus mee verantwoordelijk waren de financiële crisis. Maar er kwam niets concreets uit de bus.

Ook bij de reusachtige faillissementen van het Amerikaanse Enron en van het Italiaanse Parmalat bleken de ratingbureaus de bal volkomen te hebben misgeslagen. Parmalat werd zeer gunstig gequoteerd tot op het ogenblik dat er een gat van 14 miljard euro bleek te zijn. En dan zijn er nog de accountantbedrijven als KPMG, aangeklaagd in het fraudeschandaal Madoff – en bij ons aangeklaagd maar vrijgesproken in de zaak Lernout & Hauspie. Straffeloosheid

Alles vergeten en niets bijgeleerd. Zo blijkt dat van de meeste twee jaar geleden aangekondigde processen voor fraude, oplichting en andere dergelijke misdrijven die miljoenen en miljoenen slachtoffers maakten, in de VS niets in huis komt. De schuldigen komen er vanaf met regelingen achter gesloten deuren. Obama’s favoriete bank Goldman Sachs kwam er vanaf met 550 miljoen dollar, terwijl ze 13,1 miljard dollar opzij legde voor de bonussen van haar topkaders. Citigroup kon het zelfs regelen voor 75 miljoen dollar, terwijl gene van haar leiders moet terechtstaan. De schuldigen van de crisis genieten onder Obama straffeloosheid!

Obama en andere westerse leiders hadden bovendien in het begin van de crisis aangekondigd dat ze maatregelen zouden nemen om de bonussen van al die managers aan banden te leggen. Ook op dat v lak is er noch in Washington, noch in Londen noch in Brussel iets gebeurd. De instellingen van de Londense City alleen al keren voor 2010 rond 10 miljard euro uit aan bonussen. Ook de onder voogdij geplaatste banden, zoals de virtueel genationaliseerde Royal Bank of Scotland, trekken aanzienlijke premies uit – rond 1,3 miljard euro. Het deels genationaliseerde Lloyds Banking Group, dat 20.000 personeelsleden ontsloeg, geeft uittredende baas Eric Daniels 3 miljoen euro premie.

De Amerikaanse Congrescommissie die een diepgaand onderzoek over de crisis moest instellen en voorstellen doen, weet nu al dat haar werk volledig nutteloos is. De regering zou al genoeg gedaan hebben… Intussen zijn de zeepbellen weer aan het aanzwellen en maken de parasieten van de ratingbureaus weer grote winsten met de verkoop van welriekende lucht.

Dit artikel verscheen eerder op Uitpers, webzine voor internationale politiek.